

telhető felhívással végzem tehát fejtegetéseimet: Ültessünk erdőt! Minden elmulasztott év visszahozhatatlanul elveszett!

10. Irodalom.

A szívógázmotor és fagázüzemek ismertetésénél felhasznált művek:

Fischer—Hartner: Taschenbuch für Feuerungstechniker. Stuttgart, 1921.

Ulbrich Hugó: Gázgenerátorok. Budapest, 1928.

Doctorics Benő: Fatüzelés a szívógázmotor-üzemben (Gépészek Szaklapja, 1931 dec. 19.), ezenkívül a Molnárok Lapja 1931 decemberi és 1932 januári számaiban megjelent e tárgyú cikkek (a szerkesztőség szíves engedélyével).

Erdőgazdasági vonatkozású forrásművekül az Erdészeti Lapok régebbi évfolyamai szolgáltak. A szerzők nevét célszerűbbnek láttam a tanulmányaikból e dolgozatban felhasznált adatok vagy gondolatok után zárójelben megemlíteni, mint itt egyenként felsorolni.

Lengyelország erdőszete

(Tanulmányút 1931. év nyarán.)

Irta: Rikly István főiskolai tanársegéd

(Befejező közlemény.)

A három lengyel erdőmérnöki főiskola közül a varsói földművelési főiskolát és a lemergi műegyetemet látogattam meg.

A varsói főiskolán *Jedliński Władisław*, az erdőrendezéstan hírneves tanára fogadott rendkívül előzékenyen és szolgált mindenben szíves felvilágosítással. Őt különben már régebben ismerem és így rendkívül jól esett az idegenben végre egy kedves ismerőssel elbeszélgetni. Mivel 1935. évben Jedliński professzor lesz Lengyelország képviselője a nálunk tartandó erdőszeti kongresszuson, melegen érdeklődött a magyar erdőszeti viszonyok felől.

A varsói földművelési főiskola egy évtizedes multra tekint csak vissza s mostani elhelyezése is ideiglenes. A főiskola keretébe

az erdőmérnöki, mezőgazdasági és kertészeti fakultások vannak beillesztve. A mostani ideiglenes elhelyezés mellett az egyes tanszékek más-más utcákban nyernek elhelyezést, de ez rövidesen megszűnik, mert most épül a főiskola új palotája.

Bár a főiskola felszerelése még igen hiányos, az egyes tanszékeken mégis lázasan folyik a tudományos munka. Mint Jedliński professzortól hallottam, az egyes tanszékek vezetőinek minden törekvése odairányul, hogy először a könyvtárakat tegyék teljessé és csak azután fogják a tanszéki gyűjteményeket is kiegészíteni. Természetesen azokkal a gyűjteménytárgyakkal, melyekre az oktatásnál feltétlenül szükség van, már most is rendelkezik minden tanszék.

A vizsgákat, illetve kollokviumokat az egyes szakprofesszorok engedélyével a hallgatók bármikor letehetik. A szigorlatok idejét a dékán tűzi ki.

Az ötvennyolc éves *multra* visszatekintő lemergi műegyetem erdőmérnöki osztálya szintén csak egy évtizedes. A gyönyörű kétemeletes palotában elhelyezett műegyetem egyes fakultásai helyszűke miatt a szomszédos utcában levő kisebb épületekben nyertek otthont, így a mezőgazdasági és az erdészeti fakultás legtöbb tanszéke is.

A lemergi műegyetemnek hat fakultása van, melyek az alábbiak: Mérnöki és vízimérnöki (mérnöki, vízimérnöki, földmérői szakosztályokkal), építész, gépészmérnöki (gépész-, elektro- és petróleummérnöki szakosztályokkal), vegyészmérnöki, mező- és erdőgazdasági (mező- és erdőmérnöki szakosztályokkal) és végül általános fakultás (matematika-, fizika-, kémia- és rajzszakosztályokkal).

A lemergi műegyetemen fáradhatatlan vezetőm *Kożikowski* Sándor, az erdővédelem neves tanára volt. Lekötelező szíveséggel nemcsak a saját, de a szomszédos tanszékek gyűjteményein is személyesen vezetett végig. A gyűjtemények messze elmaradnak a mi régi ősi főiskolánk gyűjteményei mellett, úgy itt Lembergben, mint Varsóban is. Ez azonban természetes is, ha arra gondolunk, hogy egy másfélévszázados és egy évtizedes intézmény áll egymással szemben. Ehhez járul még a miénkhez hasonló nehéz gazdasági helyzet is. Mindennek dacára az erdészprofesszorok által vég-

zett fáradhatatlan munka, az egyes tanszékek felszerelését illetőleg is évről-évre meghozza a gyümölcsét.

A geodéziai tanszéken tett látogatásom alkalmával végtelen öröömre szolgált, hogy a tanszék egyik tanársegédje, Wágner Ottó, magyar hazánkfia. Oly jól esett egyhónapos távollét után ismét magyarul beszélnem. A hallgatók tervezései és egyéb írásbeli munkáit áttanulmányozva, azt láttam, hogy a mi főiskolánk teljesítményét semmiesetre sem múlják fölül.

Búcsúzóul Kożikowski és Ladenberger műegyetemi tanárok egy minden részletében alaposan kidolgozott utiprogrammal ajándékoztak meg, aminek köszönhettem, hogy aránylag rövid idő alatt oly sok szép szakdolgot láthattam Lengyelországban. Sokszor és szívesen fogok a magyarszerető lengyelországi erdészprofesszorokra visszaemlékezni. Végül felemlítem még, hogy a fenti három erdómérnöki főiskola, dacára annak, hogy Lengyelország igen sok erdővel rendelkezik, soknak bizonyult és már eddig is igen sok az állástalan erdómérnök. Éppen ezért a három főiskola egyesítését vették tervbe, melynek székhelye *Varsó* lesz.

Az erdészeti középfokú szakoktatás Lengyelországban a földmívelésügyi minisztérium alá tartozik és az alábbi öt helyen történik: Bolechów, Cieszyn, Zagórze, Margonin és Bialowieża. Ezek közül a bolechówit és a bialowiezait látogattam meg.

A fenti erdészeti középiskolák igazgatói, mindenütt egyúttal a helybeli állami főerdőhivatalnak is a vezetői. Az igazgatón kívül minden iskolához 2—3 előadó erdómérnök van beosztva.

A bolechówi szakiskola most körülbelül ötvenéves és még az osztrákok szervezték meg. Az újonnan épült szakiskolát szép park veszi körül.

A tanulók létszáma jelenleg 30-ban van megállapítva. Nevelésük teljesen katonás. A tanulmányidő 11 hónapra terjed. A felvételhez négy középiskolai végzettség és kétévi, valamely erdőgondnokságnál teljesített gyakorlati szolgálat igazolása szükséges. Az állami főerdőhivatalnál eltöltött kétévi gyakorlati szolgálatukért a jelöltek semmi néven nevezendő járandóságot nem kapnak.

A heti órák száma 30. A szakiskolában használt tankönyv öt részből áll. Az első részben a matematika, földmérés és becslés, a második részben az állattan, -védelem és vadászat, a har-

madik részben az általános növénytan, a negyedik részben a termőhely- és erdőhasználat és az ötödik részben az erdőművelés, építéstan, adminisztráció, halászat és méhészet van tárgyalva. A gyakorlati oktatás céljaira szép gyűjtemény áll az iskola rendelkezésére.

Az általam megtekintett másik erdészeti szakiskola, a bialowiezai őserdő közepén, I. Miklós orosz cár által épített gyönyörű vadászkastély egyik mellékszárnyában nyert elhelyezést. Az iskolát különben ezelőtt három évvel szervezték és annál meglepőbb az a példás rend, amit itt tapasztaltam. A tanulmány rendje, a tanulók létszáma és felvétele teljesen azonos az előbb említett szakiskoláéval. Úgy ennek, mint a többi szakiskolának is külön zászlója van, mely egy díszes pódiumon van elhelyezve és csak ünnepélyes alkalmakkor vonul ki vele az ifjúság. A bialowiezai őserdőben való tartózkodásom alatt többször voltam az iskola vendége és igazán csak a legnagyobb elismeréssel szólhatok arról a fegyelmezett és kollégiális életről, mely az iskola tanulói között uralkodik. Igen sokszor fogok még visszaemlékezni azokra a kedves estékre, melyeket ezekkel a derék lengyel fiúkkal és tanáraikkal énekszó és a rádió pesti cigányzenéje mellett töltöttem el, messze, az orosz határ közelében.

Az iskola igazgatója egyúttal a bialowiezai őserdőben nemzeti park gyanánt fenntartott erdőgondnokságnak és a volt cári kastély körül elterülő szép parknak is a gondnoka. A szakiskolához még két előadó erdőmérnök van beosztva.

Lengyelországban erdőőri iskolák nincsenek és ezeket időnkint az egyes erdőigazgatóságoknál felállított párhetes kurzusokkal helyettesítik.

AZ ÁLLAMI ERDŐK

Mint azt már előbb is említettem, az állami erdők (kincstári) az ország összes erdőségeinek egyharmadát, azaz 2,861.032 hektárt tesznek ki. Az állami erdők inkább az ország északi felében vannak mindenütt széjjelszórva, míg az ország déli részén csak a Kárpátokban vannak nagyobb erdőségek. Az állami erdők zöme mégis az ország északkeleti, északnyugati és közép-részein terülnek el. (Lásd a mellékelt átnézeti térképet.)

Lengyelországnak és egyúttal Közép-Európának is legnagyobb síksági összefüggő erdősege a bialowiezai őserdő, melynek területe 128.931 hektár. Ez a hatalmas őserdő-komplexum egészen a világháború kitöréséig az orosz cár magánvagyona volt. A bialowiezai őserdőn kívül nagyobb összefüggő erdőkomplexum még az ország északi részén elterülő augusztóvi őserdő és az ország keleti részén elterülő sok nagyobb erdőkomplexum.

Az állami erdők állományának 83%-át a tűlevelűek teszik ki és csak 17% a lomblevelű fafaj. A fenyők közül első helyen áll százalékos arány szerint az erdei fenyő, mely az egész állománynak mintegy 68%-át teszi ki és a magasabb régiókat ki-

véve, az ország területén majdnem mindenütt előfordul. A többi fafajok százalékos arány szerint így következnek: lúcfenyő 10%, jegenyefenyő 5%, tölgy 5%, éger 3.5%, nyír 2.3%, rezgőnyár 1.4%, bükk 1%, kőris 0.5%, gyertyán 0.3% és egyéb elszórtan lévő fafaj 3%.

Az állományok korosztályviszonyai nagyjából a következők: 1—20 éves az állomány 17.7%-a, 21—40 éves 15.6%, 41—60 éves 13.1%, 61—80 éves 13.4%, 81—100 éves 12.8%, 101—120 éves 16.9%, 121-nél idősebb az állomány 1.8%-a és nem erdőszült az erdőterület 11.7%-a.

Lengyelország felső részeiben főleg az erdei fenyő van túlsúlyban, míg az ország déli részein és általában a magasabb régiókban a lúcfenyő az uralkodó, részben elegendően, részben pedig a jegenyefenyővel és a bükkal elegendően. A legértékesebb tölgy Wolhyniában nő.

Az állami erdőkben az erdőrendezési munkálatok az utóbbi időben igen intenzíven folynak és ezidőszert az állami erdőknek mintegy 60%-a rendezve van. Ott, ahol az új gazdasági tervek még nem készültek el, ideiglenes üzemtervek alapján történik a gazdálkodás. Az erdőterületek nem kataszteri holdakban, hanem hektárakban vannak feltüntetve.

Az állami erdők legfőbb vezetése a földművelésügyi miniszter kezeibe van letéve, aki azt a varsói földművelésügyi minisztérium kebelében működő vezérerdőigazgatóság útján gyakorolja. A vezérerdőigazgatóság alá az egyes állami erdőigazgatóságok vannak rendelve, melyeknek száma tíz. Az erdőigazgatóságok száma a közel jövőben eggyel csökkenni fog, mert a torúni igazgatóság megszűnik és a két szomszédos igazgatóságba olvad belé. Némelyik erdőigazgatóság hatásköre igen nagy területre terjed ki, így például majdnem az egész régi Galícia egy erdőigazgatóság, Lemberg székhellyel.

Az egyes erdőigazgatóságok főerdőhivatalokra oszlanak. A főerdőhivatalnak a mi erdőgondnokságunk felel meg. Összesen 482 állami főerdőhivatal van. Egy főerdőhivatal kezelése alá maximálisan 51.918 ha., minimálisan 1413 ha., az összes állami erdőkre nézve átlagosan 5936 ha. esik. A nagyobb területekkel bíró főerdőhivatalok azonban már a jövő évben több kisebb főerdőhivatalra lesznek felosztva. Az egyes erdőigazgatóságok

székhelyeit, az igazgatóságok kerületébe tartozó főerdőhivatalok számát és azoknak maximális és minimális erdőterületét hektárookban az alábbi kimutatás foglalja magában:

Térképi számo- zás	Erdőigazgatóság székhelye	A főerdő- hivatalok száma	Max. területe	Min. területe
			h e k t á r	
I.	Toruń --- --- --- ---	36	9.929	1.413
II.	Bydgoszcz --- --- --- ---	36	10.107	3.976
III.	Poznań --- --- --- ---	29	9.886	3.358
IV.	Varso --- --- --- ---	60	10.097	2.277
V.	Siedlce --- --- --- ---	56	13.865	3.338
VI.	Radom --- --- --- ---	48	10.612	2.424
VII.	Lemberg (Lwów) --- ---	51	21.0 8	1.733
VIII.	Wilno --- --- --- ---	62	30.062	4.990
IX.	Białowieza --- --- --- ---	57	51.918	4.640
X.	Luck --- --- --- ---	47	23.598	5.377
	Összesen --- ---	482		

Az egyes főerdőhivatalok kerületébe tartozó erdőterületek nagyságából is azt látjuk, hogy a lakatlanabb keleti és déli erdőigazgatóságoknál sokkal külterjesebb az erdőgazdálkodás, mint a nyugaton fekvő erdőigazgatóságok kerületeiben.

Az erdőigazgatóságok adminisztrációja nagyjából hasonló a miénkhez. Minden igazgatóságnál nagy személyzettel működő erdőrendező és építésvezető van.

A főerdőhivatal személyzete a vezetőből, egy beosztott adjunktusból (okl. erdőmérnök), 1 titkárból, 1—2 irtókból és a szakiskolai felvételhez szükséges gyakorlati szolgálatot teljesítő gyakornokból áll. A főerdőhivatal a gazdasági beosztástól függetlenül, tisztán területi alapon, erdészetekre oszlik, melyeket egy-egy erdészeti középiskolát végzett erdész vezet. Az erdészek alá vannak az erdőőrök rendelve.

A főerdőhivataloknál működő titkárok nagy része nem bír erdészeti végzettséggel és tisztán a könyvviteli ügyeket intézi. Ezzel a gondnok sok munkától mentesül és idejének nagyobb részét fordíthatja tisztán szakdolgozásoknak az intézésére.

A vezérerdőigazgatóság vállalkozás jellegével bír és keres-

kedelmi alapelvek szerint nyer vezetést. Az állami költségvetésben csak tiszta bevételével szerepel.

Miután az állami erdők ezelőtt a három osztó állam, Oroszország, Németország és Ausztria erdészeti szervei által különféleképen kezeltettek, igen sok nehézséggel kellett a lengyel államerdésznek eleinte megküzdenie, amíg végre sikerült egy egységes gazdasági rendszert kialakítania az összes állami erdőkre nézve. Az erdőgazdálkodás az állami erdőkben általában házilag történik és csak némely helyen, így főleg a Keleti-Kárpátokban van még most is érvényben egy néhány hosszúlejáratú szerződés, melynek értelmében az erdők termelését ezeken a helyeken magáncégek végzik. Az államerdészet mindent elkövet abban az irányban is, hogy ezeket a szerződéseket likvidálja és ezekben az állami erdőkben is házikezelésre térjen át. Ott, ahol ilyen magáncégekkel kötött szerződések léteznek, a főerdőhivatalok területén lévő erdei vasutak és egyéb szállítóberendezések, valamint a fűrésztelepek és más fafeldolgozó-üzemek, melyek különben az állam tulajdonát képezik, rendszeren a bérlő kezelésébe mennek át a szerződés lejártáig. Mindazok az építmények, melyeket a fának feldolgozása és szállítása végett a szerződés tartama alatt a bérlő magáncég létesít, a szerződés lejártakor az állam tulajdonába mennek át. Bár ez így papíron szépen fest, a gyakorlatban másképpen áll a dolog, mert — amint azt több helyen személyesen láttam tanulmányutam alatt — az ilyen, a szerződés lejártakor átadott fűrésztelepek stb. igen siralmas képet mutatnak és az emberben egy vesztett csatatér képét idézik fel.

Az állami erdők évi fatermelése mintegy 8,500.000 m³-re tehető és ennek a mennyiségnek kb. 60%-a műfa. A kitermelt fa sok helyen az állami fűrésztelepeken házilag fel is fűrészeltetik. Ezidőszert az állami erdőgazdaság 26 ilyen fűrészszel rendelkezik, melyekben összesen 88 keret dolgozik. Ezeket a fűrésztelepeket az állami erdőgazdaság részint a magáncégekkel kötött szerződések lejártával a magáncégektől, részint a világháború befejezése után a német hadikincstártól vette át. Tekintettel arra, hogy a közel jövőben, különösen a Keleti-Kárpátokban, igen sok szerződés jár le, a fűrésztelepek fenti száma jelentékenyen nagyobbodni fog.

Az állami erdőgazdaság tulajdonában lévő fafeldolgozó-üzemek közül még a bialawieźai őserdőben lévő hajnówkai száraz úton dolgozó falepárolót és ugyancsak a fenti őserdőben lévő nagy terpentinyárat tartom megemlítendőnek.

A helyi és a belföldi faszükséglet kielégítésével az állami erdők vezérigazgatósága az egyes erdőigazgatóságokat és főerdő-hivatalokat bízta meg, míg az exportfának az értékesítését kizárólag magának tartja fenn. A fát rendszeresen szabad kézből adják el és az írásbeli vagy szóbeli árlejtéshez csak ritkán folyamodnak. A vezérerdőigazgatóságnak az exportfa eladásánál célja az, hogy a közvetítő fakereskedelem kikapcsolásával, közvetlenül lépjen a külföldi nagy favásárló cégekkel érintkezésbe.

A mai nehéz gazdasági helyzet igen hátrányosan befolyásolja az államerdészetet is abban a törekvésében, hogy az erdőségek alaposabb feltárása céljából nagyobb beruházásokat eszközöjön, mégis a lehetőség határain belül mindent elkövet, hogy az eddig hozzáférhetetlen őserdők is erdei vasutakkal, utakkal és egyéb célszerű szállítóberendezésekkel feltárássanak. Az elmúlt évtized alatt összesen 575 km új erdei vasutat épített az erdőkinctár. Jelenleg is több helyen folyik nagyobb szabású erdei építkezés, így pl. a Keleti-Kárpátokban lévő Fehér- és Fekete-Czeremosz völgyében is.

Az új erdei szállítóberendezések megépítésének igen nagy jelentősége van Lengyelországban, mert igen sok helyen éppen ezek hiánya miatt csak némely választék szállítható ki az erdők-ből, a többi választékok pedig teljesen felhasználatlanul korhadnak el a vágásokban. Csak például hozom fel az említett Czere-mosz völgyét, ahol évente kb. 50.000 m³ fa pusztul el a vágásokban anélkül, hogy a tulajdonosnak egy fillér hasznot is hajtana. A Czeremosz völgyében ugyanis más szállítóberendezés hiányában csakis tutajozás folyik és így csupán a tutajba köthető szál-fákat szállítják ki a vágásokból.

A szállítóberendezések hiánya természetesen igen káros ki-hatással van az erdők ápolására is.

Az egyes erdőigazgatóságok kerületében lévő erdei vasutak hossza az alábbi kimutatásból olvasható ki:

Az erdőigazgatóság elnevezése	Az erdei vasút egész hossza	Az osztó hatalmaktól átvéve	A lengyel állam által újjonnan építve
	k i l o m é t e r		
Toruńi -- -- -- --	26·105	26·105	—
Bydgoszczi -- -- -- --	0·337	0·337	—
Poznańi -- -- -- --	7·446	6·950	0·496
Varsói -- -- -- --	221·03	115·887	105·316
Siedlcei -- -- -- --	426·081	290·379	135·702
Radomi -- -- -- --	242·349	132·300	110·049
Lembergi -- -- -- --	261·018	175·650	85·368
Wilnoi -- -- -- --	3·200	—	3·200
Białowiezai -- -- -- --	273·252	149·513	123·739
Łucki -- -- -- --	89·493	78·293	11·200
Összesen -- -- -- --	1.550·484	975·414	575·070

A belvizek kezelése szintén az államerdészet hatáskörébe van utalva. A fa szállításának szempontjából számításba jöhető természetes víziutak egész hossza 16.125 km. Ebből hajózható 6685 km, tutajozható 7493 km és úsztható kötetlen állapotban 1947 km. A lengyelországi természetes és mesterséges víziutakra vonatkozó adatok az alábbi kimutatásban vannak:

A folyó, illetve csatorna neve	A víziút egész hossza	Hajóz- ható	Úsztható	
			kötött	kötetlen
			állapotban	
k i l o m é t e r				
Természetes víziutak :				
Visztula és folyórendszere -- --	5.522	2.780	2.508	234
Varta " " -- --	879	621	193	65
Dnyeszter " " -- --	944	360	584	—
Pruth " " -- --	224	—	224	—
Dnyepr " " -- --	3.641	2.044	1.517	80
Niemen " " -- --	4.337	728	2.072	1.537
Dzwina " " -- --	578	152	395	31
Összesen -- -- -- --	16.125	6.685	7.493	1.947
Hajózható csatornák :				
Visztula—Varta között -- --	27			
Visztula—Niemen " -- --	102			
Visztula—Dnyepr " -- --	81			
Niemen—Dnyepr " -- --	54			
Összesen -- -- -- --	264			

A fának vasúton és víziúton való szállítási költségeit, a főbb szállítási távolságokra vonatkozólag, az alábbi összehasonlító táblázat mutatja:

A szállítás kezdő és végpontja	Távolság	1 m ³ megmunkált fa szállítási költsége						
		v i z e n				v a s ú t o n		
		tényleges költség	hajózási díj	együttesen	1 m ³ /km	távolság	szállítási költség	1 m ³ /km
		km	p e n g ő		fill.	km	P	fill.
Uścilug—Danzig -- --	966	5·60	0·96	6·56	0·68	767	8·58	1·12
Pińsk—Danzig -- -- --	965	5·95	1·09	7·04	0·73	788	8·90	1·13
Brest-Litowsk—Danzig --	752	4·80	0·70	5·50	0·73	618	7·17	1·16
Bydgoszcz—Berlin -- --	449	—	—	4·61	1·03	324	7·30	2·25

Végül néhány szót még az állami erdőkben lévő nemes vadállományról. A világháború folyamán talán egyik ország vadállománya sem szenvedett annyi kárt, mint éppen Lengyelországé. Hogy csak egyebet ne említsek, pl. a bialowiezai őserdőben, mely azelőtt az orosz cár magánbirtoka volt és így a vadállomány is kíméletben részesült, a világháború előtt 800 darab európai bölény volt és ez az értékes vad a háború után teljesen kivészett a bialowiezai őserdőből. Újabban ismét visszatelepítették és jelenleg összesen tizenegy darab él ott, melyeknek egy része részben a múlt évben, részben az idén már ott született. A kárpáti nemes vadállomány nagy része szintén kipusztult a világháború alatt és csak erélyes vadvédelmi intézkedésekkel tudják ismét szaporítani.

Az állami erdőkben lévő vadállomány száma hozzávetőleges becslés szerint az 1930. évben: medve 45 db, hiúz 140 db, jávorszarvas 100 db, dámszarvas 480 db, szarvas 7000 db és hód 50 db. Ezenkívül nagymennyiségű apró vad.

Ezzel a lengyel erdőgazdasági viszonyok általános ismerteté-

sét befejezve, a tanulmányutam alatt látottakról és tapasztaltakról részletesen következő cikkem keretében fogok beszámolni.

*

Megjegyzés: A mellékelt térképeket és kimutatásokat részben *Jan Miklaszewski* „Lasy i lesnictwo w Polsce” című, 1928. évben megjelent művéből vettem át.

A Nyírség erdőgazdasági élete

Írta: **May Ottó** erdőmérnök

A magyar erdész mai barangoló, kereső, dolgozni, tenni akaró, a régi talajról leszorult élete telve van gonddal, sokirányú nehézségekkel.

Nem könnyű a feladata a jelen kínlódó, leredukált életigények mellett kötelességének teljes tudatában dolgozni a magyar jövőért.

A gazdasági élet mai zürzavarában megtalálni a helyes utat újszerű elgondolással, az új irány felismerésével, a változott idők útmutatását követni, a magyar erdész életösztone, rugékonyságának a feladata.

Ha kezembe veszem az „Erdészeti Lapok”-at, ezek a gondolatok azt a legtisztább, biztos örömet ébresztik fel bennem, hogy az egyesület mai vezetősége amint képes volt megteremteni az együttműködés céltudatos, szervezett munkájának az alapját, a mai nehéz időkben kitartással fogja azt fejleszteni, megerősíteni.

Bár nincs a vezetőségnek sem köszönetek, sem dicséretetek tömegére szüksége, meggyőződésem, hogy a nagy célokért való harcában az egyesületi tagok részéről megértésből jövő őszinte megnyilatkozások legapróbb erőpróbájának is van jelentősége az erősítés, kitartás, biztonság megacélosodásánál.

Ezt a célt kívánom szolgálni az alábbi szerény erőmmel összeállított ismertetésemben. És teszem ezt az értékes egyesületi életért minden időben és körülmények között, mert ügyvezetőnk egyéniségének legszebb megnyilatkozása áll előttem: „A kitartó